

810 Brune ontving al zulk paiment
als hem elk gaf daar omtrent.
Die pape liet den kruisstaf
gedichte slaan slag in slag,
ende die koster met der vane
ging hem vastelijke ane.
815 Lamfroit kwam ter zelve wijlen
met eenre scherper bijlen,
ende sloeg 'm tussen hals ende hoofd,
dat Brune ward zere verdoofd,
dat hij versprang van den slage
820 tussen der riviere ende 'r hage
in enen troep van ouden wijven,
ende warp er een getal van vijven
in die riviere die daar liep,
die wel wijd was ende diep.
825 Des papen wijf was er ene;
des was 's papen blijschap klene.
Doe hij zijn wijf zag in die vliet,
doe ne luste hem langer niet
Bruun te stekene no te slane.
830 Hij riep: 'Ziet, edele prochiane,
ginder vloot vrouwe Jolucke
beiden met spillen ende met rokke.
Nu toe, die haar helpen mag!
Ik geve hem jaar ende dag
835 vul pardoen ende aflaat
van alre zondelijker daad.'
Beide man ende wijf
lieten den armen keitief
Brune liggen over dood,
840 ende gingen naar die pape gebod,
beide met stingen ende met haken.
Die wijle dat zij die vrouwe uit traken,
zo kwam Brune in die riviere
ende ontzwam hem allen schiere.

Bruun kreeg zoveel te verduren
omdat iedereen hem de volle laag gaf.
De pastoor sloeg met zijn crucifix
aan een stuk door op hem in.
De koster, met zijn vaandel,
ging hem drastisch te lijf.
Lamfroit arriveerde juist op dat ogenblik
met een scherpe bijl
en sloeg hem daarmee in zijn nek.
Zwaar versuft door de klap
sprong Bruun opzij en belandde
tussen het struikgewas en de rivier
in een groep oude vrouwen
en stootte er vijf in getal
in de zeer brede en diepe rivier
die daar stroomde.
De vrouw van de pastoor was een van hen
daar was de pastoor niet blij mee!
Toen hij zijn vrouw in de rivier opmerkte,
schepte hij er niet langer genoegen in
Bruun af te ranselen.
Hij riep: 'Kijk nou toch, beste parochianen,
ginds drijft mijn vrouw Julocke
met haar klosje en haar spinrok.
Schiet op, laat iemand haar helpen!
Ik verleen hem een jaar lang
volledige vergiffenis en kwijtschelding (aflaat)
van al z'n zonden.'
Iedereen
liet Bruun, de arme stakker,
voor dood liggen,
en spoedde zich met touwen en haken naar
de plaats die de pastoor had aangewezen.
Terwijl zij de vrouw uit het water trokken,
kwam Bruun in de rivier terecht
En zwom zo snel mogelijk bij hen vandaan.